

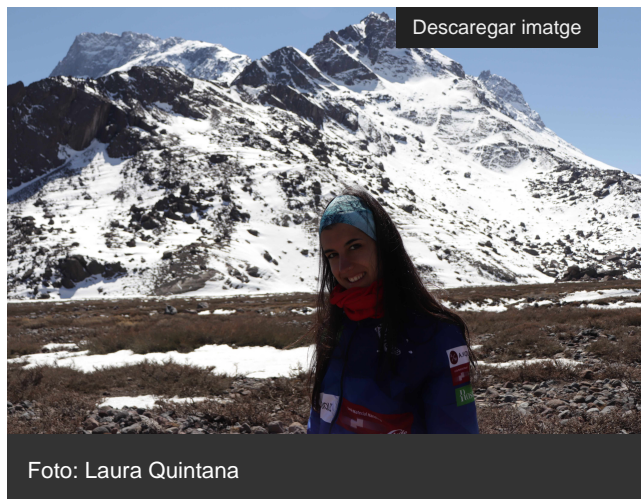
Entrevistem a la Laura Quintana, estudiant de mobilitat a Xile

“Sempre m’ha cridat l’atenció el periodisme de conflictes socials i ara l’estic vivint en primera persona”

La Laura Quintana, alumna de 4t curs del Grau en Comunicació i Periodisme Audiovisuals, és a Santiago de Xile, realitzant una estada de mobilitat a la *Universidad Mayor* de Santiago de Xile. En aquesta entrevista ens explica la seva experiència:

- Què et va motivar a participar en el programa de mobilitat?

Sempre he volgut conèixer món i altres estudiants em parlaven molt bé del programa de mobilitat i de l'experiència en general, per tant vaig aprofitar aquesta oportunitat per finalitzar els meus estudis universitaris a un altre país i alhora conèixer noves cultures.

- Per quin motiu vas escollir el destí on ets ara?

L'idioma va ser un factor important, però també les desigualtats que es viuen a Llatinoamèrica. El periodisme de conflictes socials és el que sempre m'ha cridat l'atenció i vaig pensar que seria una bona idea marxar a algun país llatinoamericà; entre les meves opcions es trobaven Mèxic, Perú i Xile, però finalment vaig descartar Perú perquè no vaig trobar tota la informació que requeria sobre el sistema educatiu de la universitat de destí, i em van acabar acceptant a Santiago de Xile.

- L'allotjament és un tema que preocupa a molts alumnes a l'hora de marxar fora. Quin va ser el teu procés per trobar-ne?

Per sort conec gent que ha estat a Santiago de Xile d'intercanvi, i em van facilitar molta informació sobre els allotjaments. Tot i això, els preus em van semblar desmesurats. Paral·lelament la *Universidad Mayor* em feia arribar correus electrònics amb ofertes d'apartaments i en vaig veure un que em va agradar. Així que ara estic compartint apartament – i habitació – amb una noia de Mèxic.

- Com ha estat el procés d'adaptació?

Tenint en compte que estic acostumada a un poble on tan sols som 6.000 habitants doncs aquesta gran metròpoli on hi viuen 6.000.000 de persones, m'ha impressionat. El metro sembla una llauna de sardines i pel carrer has d'esquivar gent a totes hores, menys quan cau la nit. Tampoc puc acabar d'acostumar-me a la

manera de conduir dels autobusos, semblen atraccions de la fira. A més, hi ha molta contaminació i els primers dies ho vaig notar bastant. També he vist que he de tenir cinc ulls a l'hora de creuar el carrer, fa dues setmanes vaig rebre el toc d'un cotxe quan el semàfor encara estava verd per als vianants, però bé, imagino que això pot passar a qualsevol ciutat.

- Trobes grans diferències entre el sistema educatiu del lloc actual amb el de Catalunya?

La diferència amb la Facultat de Lletres, és que aquí tenen molt en compte l'assistència a les classes, passen llista cada dia. A més, fan molts exàmens de lectura i pots eximir-te dels exàmens finals si aproves els parcials.

- Pel que fa a les diferències culturals, quines has trobat més curioses?

La gent s'alimenta a base de menjar ràpid (fast food) a qualsevol hora. Els carrers són plens de gent que ven menjar a un preu molt baix i els ciutadans l'utilitzen per alimentar-se abans d'anar a treballar o al sortir de la feina, ja que els trajectes d'un lloc a un altre dins la mateixa ciutat són molt llargs. De fet, he llegit notícies que anuncien que gairebé 4 milions de xilens majors de 18 anys tenen obesitat. A més, no existeix la cultura del reciclatge, tan sols en fan als barris més rics. Per altra banda, he pogut viure l'experiència de fer auto-stop i la gent ha estat molt acollidora, no sé si a Catalunya hagués estat tant fàcil. Tot i això, Xile m'ha sorprès perquè en realitat no som tant diferents. Ells, a més, tenen una gran admiració cap a Europa.

- Quins llocs has pogut visitar del país de destí que més t'han cridat l'atenció?

Xile és impressionant perquè és un país de contrastos. Tant la costa com la muntanya són boniques. Vaig fer una travessia de quatre dies per la serralada Andina i els seus paratges són impressionants, no té res a veure amb la metròpoli. El mateix m'ha passat amb llocs de la costa com Viña del Mar, Valparaíso i Isla Negra. Sincerament, Santiago de Xile no m'agrada, però té racons amagats que valen la pena.

- Quin valor afegit està aportant aquesta mobilitat a la teva formació?

Just contesto aquesta entrevista en dies de rebel·lió a Santiago de Xile. Com a estudiant de periodisme que vol dedicar-se al periodisme de conflictes socials, això és un valor afegit molt gran. És cert que la universitat no m'està ensenyant gaire més del que ja sé; trobo que en l'àmbit audiovisual van molt endarrerits. Però estic cursant dues assignatures sobre la història llatinoamericana i les civilitzacions del món i això em permet conèixer molt més la societat que ens envolta i com s'organitza. Com a futura periodista considero que és necessari conèixer tots els successos mundials i no només centrar-se únicament en el propi país.

- Quins consells donaries als futurs alumnes que volen realitzar una estada de mobilitat? Recomanes que visquin aquesta experiència?

Recomano l'experiència totalment, però qui vulgui realitzar un intercanvi ha de tenir molt clar que estarà uns mesos lluny de casa i immers en una altra cultura. A més, abans de marxar cal tenir paciència amb tot el procés de tràmits, i el mateix un cop s'arriba al país de destí – sobretot si es marxa fora d'Europa –. No tot són flors i violes, però sí, és una experiència única que et fa créixer com a persona.

